

ПЪРВА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**относно съгласуването на законовите, подзаконови и административни
разпоредби относно започването и упражняването на пряка
застрахователна дейност,
различна от животозастраховане**

(73/239/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 57, параграф 2 от него;

като взе предвид Общата програма¹ за премахване на ограниченията за свободата на установяване, и по-специално дял IV В от нея;

като взе предвид предложението на Комисията;

като взе предвид становището на Европейския парламент²;

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³;

като има предвид, че по силата на общата програма, при пряката застрахователна дейност премахването на ограниченията за установяване на представителства и клонове зависи от съгласуването на условията за започване и упражняване на такава дейност; като има предвид, че такова съгласуване следва да се извърши най-напред по отношение на пряката застрахователна дейност, различна от животозастраховане;

като има предвид, че с оглед улесняване на започването и упражняването на застрахователна дейност е особено важно да бъдат премахнати определени различия, които съществуват между националните законодателства относно надзора; като има предвид, че за да се постигне тази цел, като същевременно да се гарантира достатъчна защита на застрахованите и третите лица във всички държави-членки, е желателно да се съгласуват по-конкретно разпоредбите относно финансовите гаранции, които се изискват от застрахователните предприятия;

като има предвид, че е необходима класификация на рисковете при различните видове застраховки, в частност за да се определят дейностите, които подлежат на задължително лицензиране, както и размера на минималния гаранционен фонд, определен за съответния вид застраховка;

като има предвид, че е желателно от приложното поле на настоящата директива да бъдат изключени взаимоспомагателните дружества, които поради правния си

¹ ОВ, бр. 2, 15.1.1962 г., стр. 36/62.

² ОВ, бр. С 27, 28.3.1968 г., стр. 15.

³ ОВ, бр. 158, 18.7.1967 г., стр. 1.

статут отговарят на особени условия за сигурност и финансови гаранции; като има предвид, че наред с това е желателно в някои държави-членки да бъдат изключени определени институции, чиято дейност обхваща твърде ограничен сектор и по закон е ограничена до конкретна територия или конкретни лица;

като има предвид, че различните законодателства съдържат различни правила за едновременното извършване на здравно застраховане, кредитно и гаранционно застраховане и застраховане за правна защита, в съчетание помежду им или с други видове застраховане; като има предвид, че ако тези различия продължат да съществуват след премахването на ограниченията за правото на установяване при видовете застраховане, различно от животозастраховане, това би означавало да продължат да съществуват пречки за установяването; като има предвид, че този проблем трябва да намери решение чрез последващо съгласуване, което да се осъществи в сравнително кратък срок;

като има предвид, че е необходимо надзорът във всяка държава-членка да се разшири и да обхваща всички видове застраховки, за които се отнася настоящата директива; като има предвид, че осъществяването на такъв надзор е невъзможно, ако занимаващото се с такива видове застраховки предприятие не подлежи на официално разрешение; като има предвид, че поради това е необходимо да се определят условията за издаване или отнемане на такова разрешение; като има предвид, че трябва да се предвиди право на обжалване пред съдилищата в случай на отказ или отнемане на разрешение;

като има предвид, че е желателно да се въведат по-гъвкави правила за видовете застраховки, известни като транспортни, съответно № 4, 5, 6, 7 и 12 в параграф А от приложението, и видовете кредитни застраховки, съответно № 14 и 15 в параграф А от приложението, с оглед на непрестанните промени в условията, които засягат стоки и кредити;

като има предвид, че търсенето на общ метод за изчисляване на техническите резерви понастоящем е предмет на изследвания на равнище на Общността; като има предвид, че поради това изглежда желателно постигането на съгласуваност в тази област, както и въпросите във връзка с определянето на категориите инвестиции и оценката на активи, да бъде оставено за следващи директиви;

като има предвид, че е необходимо застрахователните предприятия да притежават - извън и над достатъчния размер на техническите резерви за посрещане на задълженията им по застраховките - допълнителен резерв, който ще се нарича "граница на платежоспособност" и ще се представлява от свободни активи, с цел обезпечаване срещу колебанията в търговската дейност; като има предвид, че за да се гарантира, че наложените с тази цел изисквания са определени според обективни критерии, при което предприятията с аналогичен мащаб да бъдат поставени при равни условия на конкуренция, е желателно да се предвиди тази граница да бъде свързана с общия обем на дейността на предприятието и да се определя според два показателя за сигурност – единият въз основа на премиите, а другият въз основа на претенциите за застрахователни обезщетения;

като има предвид, че е желателно да се постави изискване за минимален гаранционен фонд, в зависимост от размера на риска в поетите видове застраховки, за да се гарантира, че предприятията притежават достатъчно средства при учредяването им, и че в по-нататъшния ход на дейността границата на платежоспособност в никакъв случай няма да спадне под минимален праг на сигурност;

като има предвид, че е необходимо да се предвиди случая, при който финансовото състояние на предприятието стане такова, че то трудно може да изпълнява поетите задължения;

като има предвид, че по начало съгласуваните правила за започване и упражняването на пряка застрахователна дейност в Общността трябва да се прилагат за всички предприятия, които навлизат на пазара, и следователно за всички представителства и клонове, когато главното управление на предприятието се намира извън Общността; като има предвид, че независимо от това, по отношение на методите за надзор е желателно да се предвиди специална разпоредба за тези представителства и клонове, предвид факта, че активите на предприятията, към които те принадлежат се намират извън Общността;

като има предвид, че все пак е желателно да се допусне облекчаване на тези специални условия, като същевременно се спазва принципа, че такива представителства и клонове не трябва да бъдат третираны по-благоприятно от предприятията в Общността;

като има предвид, че са необходими определени преходни разпоредби, за да се даде възможност на вече съществуващите малки и средни предприятия да се приспособят към изискванията, които държавите-членки са длъжни да наложат в изпълнение на настоящата директива, при спазване на разпоредбите на член 53 от Договора;

като има предвид, че е важно да се гарантира еднаквото прилагане на съгласуваните правила и в тази връзка да се предвиди тясно сътрудничество между Комисията и държавите-членки в тази област;

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Дял I **Общи разпоредби**

Член 1

Настоящата директива се отнася за започването и упражняването като самостоятелна заетост на дейност по пряко застраховане от застрахователни предприятия, които са установени в държава-членка или желаят да се установят там, по отношение на видовете застраховки, които са определени в приложението към настоящата директива.

Член 2

Настоящата директива не се прилага за:

1. Следните видове застраховки:

- а) застраховки “Живот”, т.е. онзи дял от застраховането, който по-конкретно обхваща застраховки само при достигане на определена възраст; застраховки само в случай на смърт; застраховки при достигане на определена възраст или по-ранно настъпване на смърт; застраховки “Живот” с връщане на премии, тонтини, застраховки за женитба и застраховки за раждане;
- б) анюитети;
- в) допълнителни застраховки, извършвани от животозастрахователни предприятия, т.е. застраховки при телесна повреда, включително неработоспособност, застраховки в случай на смърт поради злополука и застраховки за инвалидност поради злополука или заболяване, когато тези различни видове застраховки са извършени като допълнение към застраховка “Живот”;
- г) застраховане, което съставлява част от законоустановена система на социално осигуряване;
- д) съществуващия в Ирландия и Великобритания вид застраховане, известно като “постоянна здравна застраховка, която не подлежи на прекратяване”.

2. Следните операции:

- а) операции по капитализиране, съгласно определенията в законодателството на всяка държава-членка;
- б) операции на спестовни и взаимоспомагателни институции, чийто обезщетения варират според наличните средства, и в които размерът на вноските на членовете се определя на фиксирана основа;
- в) операции, извършвани от организации, които не са юридически лица, с цел предоставяне на взаимно покритие за членовете им без заплащане на премии или създаване на технически резерви;
- г) до осъществяване на допълнително съгласуване в срок от четири години от съобщаването за настоящата директива - операции по експортно застраховане за сметка на държавата или с нейна подкрепа.

Член 3

1. Настоящата директива не се прилага за взаимоспомагателните дружества, доколкото те отговарят на следните условия:

- уставът им трябва да съдържа разпоредби за отправяне на покана за допълнителни вноски или намаляване на техните обезщетения,

- дейността им не покрива рискове, свързани с отговорност, освен ако последните не съставляват допълнително покритие по смисъла на буква в) от приложението, или рискове, свързани с кредити и гаранции,
- годишният приход от вноски за дейностите, които са предмет на настоящата директива, не трябва да надвишава един милион разчетни единици,
- и
- най-малко половината от прихода от вноски за дейностите, които са предмет на настоящата директива, трябва да произхожда от лица, които са членове на взаимоспомагателното дружество.

2. Освен това, настоящата директива не се прилага за взаимоспомагателни дружества, които са сключили с други дружества от същия тип споразумение, което предвижда пълно презастраховане на издадените от тях застрахователни полици или според което предприятието-цесионер се задължава да изпълни задълженията по тези полици вместо предприятието-цедент.

В такъв случай предприятието-цесионер се подчинява на правилата на настоящата директива.

Член 4

Настоящата директива не се прилага за следните институции, освен ако техните устави или законодателството не бъдат изменени по отношение на компетентността:

а) В Германия

Следните публичноправни институции, които имат монополно положение (Monopolanstalten):

1. Badische Gebäudeversicherungsanstalt, Karlsruhe,
2. Bayerische Landesbrandversicherungsanstalt, Munich,
3. Bayerische Landestiersversicherungsanstalt, Schlachtviehversicherung, Munich,
4. Braunschweigische Landesbrandversicherungsanstalt, Brunswick,
5. Hamburger Feuerkasse, Hamburg,
6. Hessische Brandversicherungsanstalt (Hessische Brandversicherungskammer), Darmstadt,
7. Hessische Brandversicherungsanstalt, Kassel,
8. Hohenzollernsche Feuerversicherungsanstalt, Sigmaringen,
9. Lippische Landesbrandversicherungsanstalt, Detmold,
10. Nassauische Brandversicherungsanstalt, Wiesbaden
11. Oldenburgische Landebrandkasse, Oldenburg,
12. Ostfriesische Landschaftliche Brandkasse, Aurich,
13. Feuersozietät, Berlin,
14. Württembergische Gebäudebrandversicherungsanstalt, Stuttgart

Въпреки това, териториалната компетентност не се смята за променена при сливане на такива институции, което води до запазване в полза на новата институция на териториалната компетентност на слелите се институции, а компетентността по отношение на видовете застраховки не се смята за

изменена, ако една от тези институции поеме един или повече видове застраховки на другата институция за същата територия.

Следните полупублични институции:

1. Postbeamtenkrankenkasse,
2. Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten.

б) *във Франция*

Следните институции:

1. Caisse départementale des incendiés des Ardennes,
2. Caisse départementale des incendiés de la Côte d'Or,
3. Caisse départementale des incendiés de la Marne,
4. Caisse départementale des incendiés de la Meuse,
5. Caisse départementale des incendiés de la Somme,
6. Caisse départementale des incendies grêle du Gers,
7. Caisse départementale grêle de l'Hérault.

в) *в Ирландия*

Voluntary Health Insurance Board;

г) *в Италия*

Cassa di previdenza per l'assicurazione degli sportivi (Sportass);

д) *във Великобритания*

The Crown Agents.

Член 5

По смисъла на настоящата директива:

а) "разчетна единица" означава единицата, определена в член 4 от Устава на Европейската инвестиционна банка;

б) "съответстващи активи" означава представяне на поетите задължения, изразени в конкретна валута, чрез активи, изразени или осребрими в същата валута;

в) "местонахождение на активите" означава наличието на движими или недвижими активи в дадена държава-членка, но не се тълкува като изискване за депозиране на движимите активи или налагане на ограничителни мерки спрямо недвижимите активи, като вписване на ипотеки. Счита се, че активите, които представляват вземания срещу длъжници се намират в държавата-членка, в която трябва да бъдат осребрени.

Дял II
Правила, приложими за предприятия с главни управления в Общността

Раздел А
Условия за допускане

Член 6

1. Всяка държава-членка поставя получаването на официално разрешение като условие за започването на пряка застрахователна дейност на нейна територия.
2. Такова разрешение се иска от компетентния орган на съответната държава-членка от:
 - а) всяко предприятие, което установява главното си управление на територията на тази държава;
 - б) всяко предприятие, чието главно управление се намира в друга държава-членка, и което открива клон или представителство на територията на съответната държава-членка;
 - в) всяко предприятие, което след получаване на разрешението по а) или б) по-горе разширява дейността си на територията на тази държава с други видове застраховки;
 - г) всяко предприятие, което след получаване на разрешение за част от националната си територия в съответствие с член 7, параграф 1, разширява дейността си извън тази част.
3. Държавите-членки не поставят получаването на разрешение в зависимост от внасяне на депозит или предоставяне на гаранция.

Член 7

1. Разрешението е валидно за цялата национална територия, освен ако и доколкото националното законодателство разрешава заявителят да иска одобрение да извършва дейността си само на част от определена национална територия.
2. Разрешението се дава за конкретен вид застраховки. То обхваща целия вид, освен ако заявителят желае да покрива само част от рисковете, които се отнасят до този вид застраховки, които са изброени в точка А от приложението.

Независимо от това:

- а) всяка държава-членка може да издава разрешение за всяка група от видове застраховки, които са посочени в точка Б от приложението при условие, че включи към това разрешение съответното предвидено в същата точка наименование;

б) издаденото разрешение за един вид или група от видове е валидно и с цел покриване на допълнителните рискове, включени в друг вид, ако са изпълнени условията по точка В от приложението;

в) до осъществяването на допълнително съгласуване, предвидено да се извърши в срок от четири години от съобщаването за настоящата директива, Федерална република Германия може да запази разпоредбата, която забранява едновременното извършване на нейна територия на здравно застраховане, кредитно и гаранционно застраховане или застраховане за правна защита, в съчетание помежду им или с други видове.

Член 8

1. Всяка държава-членка изисква всяко учредено на нейна територия предприятие, за което се иска разрешение:

а) да възприема една от следните форми:

– за Кралство Белгия:

“société anonyme/naamloze vennootschap”, “société en commandite par actions/vennootschap bij wijze van geldschieting op aandelen”, “association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsmaatschappij”, “société coopérative/coöperatieve vennootschap”,

– за Дания:

“Aktieselskaber” (акционерни дружества), “gensidige selskaber” (взаимоспомагателни дружества),

– за Федерална република Германия:

“Aktiengesellschaft”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, “Öffentlich-rechtliches Wettbewerbs-Versicherungsunternehmen”,

– за Френската република:

“société anonyme”, “société à forme mutuelle”, “mutuelle”, “union de mutuelles”,

– за Република Ирландия:

“incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”,

– за Италианската република:

“società per azioni”, società cooperativa”, “mutua di assicurazione”,

– за Великото херцогство Люксембург:

“société anonyme”, “société en commandite par actions”, “association d’assurances mutuelles”, “société coopérative”,

– за Кралство Нидерландия:

“nammloze vennootschap”, “onderlinge waarborgmaatschappij”, “coöperative vereniging”,

– за Обединеното кралство Великобритания:

“incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, “societies registered under the Industrial and Provident Societies Act”, “societies registered under the Friendly Societies Act”, учредителите на дружество “Лойдс”.

Освен това, при необходимост, държавите-членки могат да учредяват предприятия във всяка позната на публичното право форма при условие, че предметът на дейност на тези институции е извършване на застрахователни операции при условия, които са равностойни на условията за предприятията по частното право.

б) да ограничава дейността си до застрахователна дейност и пряко произтичащи от нея операции, с изключение на всички останали видове търговска дейност;

в) да представи програма за дейността в съответствие с разпоредбите на член 9.

г) да притежава предвидения в член 17, параграф 2 минимален гаранционен фонд.

2. От предприятие, което иска разрешение за разширяване на дейността си с други видове застраховки или в случая, посочен в член 6, параграф 2, г) – на друга част на територията, се изисква да представи програма за дейността в съответствие с разпоредбите на член 9 по отношение на другите видове застраховки или другата част от територията.

Освен това, от предприятието се изисква да представи доказателства, че притежава предвидената в член 16 граница на платежоспособност, а ако по отношение на другите видове, разпоредбите на член 17, параграф 2 изискват по-висока минимална гаранция в сравнение с преди, че те притежават този минимум.

3. Тези мерки за съгласуване не възпрепятстват държавите-членки да прилагат разпоредби, които изискват управителите и ръководителите да притежават техническа квалификация, или които изискват одобряване на учредителен договор или устав, общи и специални условия във връзка със застрахователните полици, тарифи и други документи, необходими за нормалното упражняване на надзор.

4. Гореспоменатите разпоредби не могат да налагат молбата за разрешение да се преценява в светлината на икономическите изисквания на пазара.

Член 9

Програмата за дейността, посочена в член 8, параграф 1, буква в), съдържа следните данни или доказателства относно:

- а) естеството на рисковете, които предприятието предлага да покрива; общите и специални условия във връзка с полиците, които предлага да използва;
- б) тарифите, чието прилагане се предлага за всяка категория дейност;
- в) ръководните принципи по отношение на презастраховането;
- г) елементите, които съставляват минималния гаранционен фонд;
- д) предварителни оценки за разходите за въвеждане на административните услуги и организацията за осигуряване на дейността; финансовите средства, които са предназначени за тяхното покриване;

в допълнение, за първите три финансови години:

- е) предварителни оценки за разходите за управление, с изключение на разходите за започване на дейността, и по-специално общите текущи разходи и комисионите;
- ж) предварителни оценки за премиите или вноските и вземанията;
- з) прогнозен баланс;
- и) предварителни оценки за финансовите източници, предназначени за покриване на задълженията по застраховките и границата на платежоспособност.

Въпреки това, посочените в а) и б) по-горе данни не се изискват за рисковете, класифицирани под номера 4, 5, 6, 7 и 12 в точка А от приложението, както и данните по б) по-горе не се изискват за на рисковете, класифицирани под номера 14 и 15 в точка А от приложението. При рисковете, класифицирани под № 11 в същата точка, не е необходимо да се изискват данните по а) и б).

Член 10

1. Всяка държава-членка изисква всяко предприятие с главно управление на територията на друга държава-членка, което иска разрешение, за да открие представителство или клон:

- а) да представи своя устав и списък на управителите и ръководителите;
- б) да представи удостоверение, издадено от компетентните органи в страната по главното управление, с което се удостоверяват видовете

застраховки, които предприятието има право да извършва, фактът, че то притежава минималния гаранционен фонд или минималната граница на платежоспособност, ако тази сума е по-висока, и в което са посочени рисковете, които предприятието действително покрива, както и финансовите средства по член 11, параграф 1, д);

в) да представи програма за дейността в съответствие с член 11;

г) да определи упълномощен представител, който има постоянно пребиваване и местожителство в приемащата страна и притежава достатъчни правомощия да задължава предприятието по отношение на трети лица, както и да го представлява в отношенията с държавните органи и съдилищата на приемащата страна. Ако представителят е юридическо лице, главното му управление му трябва да бъде в приемащата държава и той на свой ред трябва да определи физическо лице, което да го представлява и да отговаря на горните условия. Държавата-членка не може да отказва да приема определения представител на други основания, освен такива, които са свързани с репутацията или техническата квалификация, които се прилагат за управителите на предприятия с главни управления на територията на тази държава.

По отношение на “Лойдс”, в случай на правен спор в приемащата страна, възникнал вследствие на задължения по застраховки, застрахованите лица не трябва да бъдат третираны по-неблагоприятно, отколкото ако правният спор е възникнал срещу предприятия от по-традиционен тип. Поради това упълномощеният представител трябва да притежава достатъчни правомощия, така че срещу него да може да бъде образувано съдебно производство, и в това си качество той трябва да бъде поема задължения за съответните застраховани страни от “Лойдс”.

2. За получаване на разрешение за разширяване на дейността на представителството или клона с други видове застраховки или на други части от националната територия в случаите по член 6, параграф 2, г), всяка държава-членка изисква кандидатът за разрешение да представи програма за дейността в съответствие с член 11 и да отговаря на условията по параграф 1, б) по-горе.

3. Тези мерки за съгласуване не възпрепятстват държавите-членки да приемат разпоредби, с които за всички застрахователни предприятия се изисква одобрение на общите и специалните условия във връзка с полиците, тарифите и други документи, необходими за нормалното осъществяване на надзор.

4. Гореспоменатите разпоредби не могат да съдържат изискване молбата за разрешение да се преценява с оглед на икономическите изисквания на пазара.

Член 11

1. Посочената в член 10, параграф 1, в) програма за дейността на представителството или клона съдържа следните данни или доказателства относно:

- а) естеството на рисковете, които предприятието предлага да покрива в приемащата страна; общите и специалните условия във връзка със застрахователните полици, които то предлага да използва;
- б) тарифите, които предприятието предлага да прилага за всяка категория дейност;
- в) ръководните принципи по отношение на презастраховането;
- г) състоянието на границата на платежоспособност на предприятието по членове 16 и 17;
- д) предварителни оценки за разходите за въвеждане на административните услуги и организацията за осигуряване на дейността; финансовите средства, които са предназначени за тяхното покриване;

в допълнение, за първите три финансови години:

- е) предварителни оценки за разходите за управление;
- ж) предварителни оценки за премиите или вноските и вземанията във връзка с новата дейност;
- з) прогнозен баланс на представителството или клона.

Въпреки това, посочените в а) и б) по-горе данни не се изискват за рисковете, класифицирани под номера 4, 5, 6, 7 и 12 в точка А от приложението, както и данните по б) по-горе не се изискват за рисковете, класифицирани под номера 14 и 15 в точка А от приложението. При рисковете, класифицирани под № 11 в същата точка, не е необходимо да се изискват данните по а) и б).

2. Програмата за дейността се придружава от баланс и отчет за приходите и разходите на предприятието за всяка от последните три финансови години. Въпреки това, ако то не е извършвало дейност в продължение на три финансови години, от него се изисква да представи тези документи само за приключената финансова година.

По отношение на “Лойдс”, публикуването на баланса и отчета за приходите и разходите се замества със задължително представяне на годишните търговски сметки за застрахователните операции и се придружава от клетвена декларация, която удостоверява, че за всеки застраховател са представени удостоверения от експерт-счетоводители, и доказва, че поетите в резултат на тези операции задължения изцяло се покриват от активите. Тези документи трябва да позволят на компетентните органи да си създадат мнение относно платежоспособността на сдружението.

3. Програмата за дейността заедно със забележките на органите, които са компетентни да издават разрешения, се изпращат на компетентните органи в страната по главното управление. Тези органи съобщават становището си на първите органи в тримесечен срок от получаване на документите. Ако

становището им не бъде съобщено до изтичането на този срок, то се смята за благоприятно.

Член 12

Всяко решение за отказ за издаване на разрешение трябва да бъде точно мотивирано и се съобщава на съответното предприятие.

Всяка държава-членка предвижда разпоредби, по силата на които отказите да могат да се обжалват пред съд.

Такава разпоредба се предвижда и в случаите, когато компетентните органи не са разгледали молбата за разрешение в шестмесечен срок от получаването ѝ.

Раздел Б **Условия за упражняване на дейността**

Член 13

Държавите-членки работят в тясно сътрудничество помежду си при осъществяването на надзор на финансовото състояние на лицензираните предприятия.

Член 14

Надзорният орган на държавата-членка, на чиято територия се намира главното управление на предприятието, трябва да проверява състоянието на платежоспособност на предприятието по отношение на цялата му дейност. Надзорните органи на другите държави-членки предоставят на тази държава цялата информация, която е необходима за извършването на такава проверка.

Член 15

1. Всяка държава-членка, на чиято територия се осъществява дейност, изисква предприятието да създаде достатъчни технически резерви.

Размерът на тези резерви се определя според установените от държавата правила, а при отсъствие на такива правила – според установената практика в тази държава.

2. Техническите резерви трябва да бъдат покрити от равностойни и съответстващи активи, намиращи се във всяка страна, в която се осъществява дейност. Въпреки това, държавите-членки могат да допускат облекчения в правилата за съответстващите активи и за местонахождението на активите.

Предвид особеното му положение, до съгласуване на законодателствата относно прекратяването на предприятия, Великото херцогство Люксембург може да запази съществуващата при влизането в сила на настоящата директива система от гаранции за техническите резерви.

Нормативните актове на страната, в която се осъществява дейността, определят естеството на тези активи и при нужда, степента, до която те могат да се използват за покриване на техническите резерви, като определят и правилата за оценяване на тези активи.

3. Ако дадена държава-членка допуска техническите резерви да се покриват с вземания срещу презастрахователи, тя определя и допустимия процент. Във всеки случай държавата не може да изисква активите, които представляват тези вземания, да се намират на нейна територия, независимо от разпоредбите на параграф 2.

4. Надзорният орган на държавата-членка, на чиято територия е главното управление на дадено предприятие, проверява дали балансът му по отношение на техническите резерви показва активи, равностойни на задълженията по застраховки, поети във всички страни, в които предприятието осъществява дейност.

Член 16

1. Всяка държава-членка изисква от всяко предприятие с главно управление на нейна територия да установи достатъчна граница на платежоспособност за цялата си дейност.

Границата на платежоспособност съответства на активите на предприятието, без всички предвидими задължения, и с изключение на нематериалните активи. По-специално, вземат се предвид следните елементи:

- вносеният акционерен капитал, а при взаимоспомагателно предприятие – реалният първоначален фонд;
- една втора от невнесения акционерен капитал или първоначален фонд, след като внесената част достигне 25 на сто от този капитал или фонд;
- резервите (законови и свободни резерви), които не съответстват на задълженията по застраховките;
- пренесените печалби;
- при взаимоспомагателно дружество или дружество от този вид с променлив размер на вноските – всички вземания, които то има срещу членовете си в резултат на отправена покана за допълнителни вноски в рамките на финансовата година, до една втора от разликата между максималния размер на вноските и вноските, за които действително е отправена покана, като се спазва пределен праг от 50 на сто от границата;
- по искане на предприятието, след като то представи доказателства и със съгласието на надзорните органи на всяка държава-членка, в която то осъществява дейност - всички скрити резерви, които произтичат от подценяването на активите или надценяването на пасивите в баланса, доколкото тези скрити резерви нямат характер на изключение.

Надценяването на техническите резерви се определя според техния размер, изчислен от предприятието в съответствие с националните нормативни актове. Въпреки това, до извършването на по-нататъшно съгласуване на техническите резерви - сума, равна на 75 на сто от разликата между размера на резерва за откритите рискове, изчислени от предприятието на фиксирана основа чрез

прилагане на минималния процент за премиите, и размера, който би бил получен при изчисляване на резерва за всеки договор поотделно, когато националното законодателство дава възможност за избор между двата метода, може да се вземе предвид в границата за платежоспособност до 20 на сто.

2. Границата на платежоспособност се определя на основата на годишния размер на премиите и вноските или на средния размер на вземанията за последните три години. Ако обаче предприятията застраховат само срещу един или някои от рисковете буря, градушка, измръзване, като референтен период за размера на вземанията се вземат последните седем години.

3. При спазване на разпоредбите на член 17, границата на платежоспособност се равнява на по-високия от следните два резултата:

Първи резултат (основан на премиите):

- сумират се премиите или вноските (включително таксите, които допълват премиите или вноските), дължими по отношение на цялата пряка дейност през последната от всички финансови години,
- към този сбор се добавя размерът на премиите, получени за цялата презастрахователна дейност през последната финансова година,
- от тази сума се изважда общият размер на премиите или вноските, отменени през последната финансова година, както и общият размер на данъците и налозите, свързани с премиите или вноските, които влизат в сбора.

Така получената сума се разделя на две части, като първата част може да достига 10 млн. разчетни единици, а втората част включва остатъка. Изчисляват се и се събират съответно 18 на сто и 16 на сто от тези части.

Първият резултат се получава, като така изчислената сума се умножава по съотношението за последната финансова година между размера на вземанията, които остава да бъдат изплатени от предприятието след изваждане на трансферите по презастраховане, и общия размер на вземанията. Това съотношение в никакъв случай не може да бъде по-малко от 50 на сто.

Втори резултат (основан на вземанията):

- събират се сумите на вземанията, изплатени във връзка с пряката дейност (без приспадане на вземанията, поети от презастрахователи и ретроцесионери) през периодите по параграф 2 ,
- към този сбор се добавя размерът на вземанията, изплатени по отношение на презастраховките или ретроцесиите, приети през същите периоди,
- към така получения сбор се добавя размерът на провизиите или резервите за неиздължени вземания, установени в края на последната финансова година за пряката дейност и за приетите презастраховки,
- от този сбор се приспада размерът на вземанията, изплатени през периодите по параграф 2,

- от оставащата сума се приспада размерът на провизиите или резервите за неиздължените вземания, установени в началото на втората финансова година, предхождаща финансовата година, за която има отчети, както за пряката дейност, така и за приетите презастраховки.

Една трета или една седма от така получения размер, в зависимост от периода по параграф 2, се разделя на две части, като първата част може да достига седем милиона разчетни единици, а втората включва остатъка. Изчисляват се и се събират съответно 26 на сто и 23 на сто от тези части.

Вторият резултат се получава чрез умножаване на така получената сума по съотношението за последната финансова година между размера на вземанията, които остава да бъдат изплатени от предприятието след трансферите по презастраховане, и общия размер на вземанията. Това съотношение в никакъв случай не може да бъде по-малко от 50 на сто.

4. Всяко от дробните числа, които са приложими за частите по параграф 3, се намалява на една трета при здравно застраховане, което се практикува на аналогична техническа основа като животозастраховането, при следните условия:

- платените премии се изчисляват на основата на таблици за заболяванията според прилагания в застраховането математически метод,
- създава се резерв за нарастване на възрастта,
- събира се допълнителна премия, за да се създаде резерв за безопасност с подходящ размер,
- застрахователят може да прекратява договора най-късно до края на третата година от застраховката,
- договорът предвижда възможност за увеличаване на премиите или намаляване на плащанията, дори и за текущи договори.

5. При “Лойдс” първият резултат във връзка с премиите, посочен в параграф 3, се изчислява на основата на нетни премии, умножени по фиксиран процент, който се определя всяка година от вътрешен ревизор. Този фиксиран процент трябва да се изчислява на основата на най-новите статистически данни за платените комисиони.

Данните, заедно със съответните изчисления, се изпращат на компетентните органи на страните, в които е установен “Лойдс”.

Член 17

1. Една трета от границата на платежоспособност съставлява гаранционния фонд.
2. а) Все пак, гаранционният фонд не може да бъде по-малък от:
 - 400 000 разчетни единици, когато се покриват всички или някои рискове, включени в един от видовете застраховки, които са изброени под номера 10, 11, 12, 13, 14 и 15 в точка А от приложението;

- 300 000 разчетни единици, когато се покриват всички или някои рискове, включени в един от видовете застраховки, които са изброени под номера 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 и 16 в точка А от приложението;
- 200 000 разчетни единици, когато се покриват всички или някои рискове, включени в един от видовете застраховки, които са изброени под номера 9 и 17 в точка А от приложението.

б) ако дейността на предприятието обхваща няколко вида застраховки или няколко риска, се взема предвид само онзи вид или риск, за който се изисква най-висок размер;

в) всяка държава-членка може да предвиди намаляване на гаранционния фонд с една четвърт при взаимоспомагателни дружества и дружества от взаимоспомагателен вид.

Член 18

1. Държавите-членки не предписват никакви правила по отношение на избора на активите извън тези, които представляват технически резерви по член 15.

2. При спазване на разпоредбите на член 15, параграф 2, член 20, параграфи 1 и 3 и член 22, параграф 1, последна алинея, държавите-членки не ограничават свободното разпореждане с активите, били те движими вещи или недвижими имоти, които съставляват част от активите на лицензираните предприятия.

Въпреки това, до осъществяване на по-нататъшно съгласуване на условията за започване и упражняване на животозастрахователна дейност, Федерална република Германия може да запази по отношение на здравните застраховки по смисъла на член 16, параграф 4 ограниченията, наложени върху свободното разпореждане с активите, доколкото за свободното разпореждане с активите, които покриват математическите резерви, се изисква съгласие на фидуциарен собственик

До предприемането на по-нататъшни мерки за съгласуване, Кралство Дания може да запази действащото си законодателство за ограничаване на свободното разпореждане с активите, изградени от застрахователните предприятия за покриване на пенсии, дължими по силата на задължителни застраховки при трудова злополука.

3. Тези разпоредби не са пречка за мерки, които държавите-членки имат право да предприемат като собственици, членове или съдружници в съответното предприятие, като спазват преобладаващите правила в страната, в която се извършва дейността, съгласно член 15, параграф 2, и като гарантират интересите на застрахованите лица.

Член 19

1. Всяка държава-членка изисква всяко предприятие, чието главно управление се намира на нейна територия, да съставя годишен отчет, който

отразява всички видове операции, финансовото му положение и платежоспособността.

2. Държавите-членки изискват предприятията, които функционират на тяхна територия, периодично да представят необходимите документи, заедно със статистически документи, необходими за целите на надзора. Компетентните надзорни органи си предоставят документите и информацията, които са необходими за упражняване на надзора.

Член 20

1. Ако предприятието не отговаря на изискванията на член 15, надзорният орган на страната, в която то извършва дейността си, може да забрани свободното разпореждане с активи в тази страна, след като уведоми за намерението си надзорните органи на страната по главното управление.

2. С цел възстановяване на финансовото положение на предприятие, чиято граница на платежоспособност е спаднала под изисквания минимален размер съгласно член 16, параграф 3, надзорният орган на страната по главното управление изисква да му бъде представен за одобрение план за възстановяване на стабилното финансово положение.

3. Ако границата на платежоспособност спадне под размера на определения в член 17 гаранционен фонд, надзорният орган на страната по главното управление изисква да му бъде представена за одобрение краткосрочна финансова схема.

Също така той може да ограничава или забранява свободното разпореждане с активите на предприятието. Надзорният орган уведомява за всички мерки компетентните органи на другите държави-членки, на чиито територии е лицензирано предприятието, а тези органи предприемат същите мерки, по искане на надзорния орган.

4. В случаите по параграфи 1 и 3 компетентните надзорни органи могат да предприемат всички мерки, които са необходими за гарантиране на интересите на застрахованите лица.

5. Надзорните органи на другите държави-членки, на чиято територия съответното предприятие също е лицензирано, си сътрудничат при прилагане на разпоредбите на параграфи 1 до 4.

Член 21

1. Всяка държава-членка предвижда възможност дадено предприятие да прехвърли изцяло или отчасти своя застрахователен портфейл, ако приобретателите имат нужната граница на платежоспособност, след като надлежно се вземе предвид прехвърлянето.

Съответните надзорни органи се консултират помежду си, преди да одобрят такова прехвърляне.

2. След като бъде одобрено от компетентния надзорен орган, прехвърлянето пряко засяга съответните титуляри на полици или застраховани лица.

Раздел В **Отнемане на разрешение**

Член 22

1. Разрешението, издадено от компетентния орган на държавата-членка, на чиято територия се намира главното управление, може да се отнема от този орган, ако предприятието:

- а) престане да отговаря на условията за допускане;
- б) не е успяло в разрешения срок да предприеме мерките, предвидени в плана за възстановяване или във финансовата схема по член 20;
- в) допуска сериозно неизпълнение на задълженията си съгласно националните нормативна уредба.

При отнемане на разрешението надзорният орган на страната по главното управление уведомява за отнемането надзорните органи на другите държави-членки, които са издали разрешение на предприятието. При такова уведомяване те също отнемат своите разрешения. Надзорният орган на страната по главното управление, съвместно с тези други органи, предприема всички необходими мерки за гарантиране на интересите на застрахованите лица, и по-конкретно ограничава свободното разпореждане с активите на предприятието, ако вече не е наложено ограничение в съответствие с разпоредбите на член 20, параграфи 1 и 3, алинея 2.

2. Разрешението, издадено на представителство или клон на предприятие, чието главно управление се намира в друга държава-членка, може да бъде отнето, ако представителството или клонът:

- а) престане да отговаря на условията за допускане;
- б) допускат сериозно неизпълнение на задълженията си съгласно нормативната уредба на страната, в която извършват дейността си, особено онези, които касаят създаването на определените в член 15 технически резерви.

Преди да отнемат разрешението надзорните органи на страната, в която се осъществява дейността, се консултират с надзорния орган на страната по главното управление. Ако сметнат за необходимо да спрат дейността на това представителство или клон преди края на консултациите, те незабавно уведомяват надзорния орган на страната по главното управление.

3. Всяко решение за отнемане на разрешение или спиране на дейността трябва да бъде точно мотивирано и се съобщава на съответното предприятие.

Всяка държава-членка е длъжна да предвиди правни разпоредби, даващи право решението да се обжалва пред съд.

Дял III

Правила, приложими за представителства или клонове, които са установени в Общността и принадлежат на предприятия с главни управления извън Общността

Член 23

1. Всяка държава-членка поставя като условие получаването на официално разрешение за започване и упражняване на дейността по член 1 за всяко предприятие с главно управление извън Общността.
2. Държава-членка може да издаде разрешение, ако предприятието отговаря най-малко на следните условия:
 - а) предприятието има право да извършва застрахователна дейност съгласно националното законодателство, на което се подчинява;
 - б) предприятието установи представителство или клон на територията на тази държава-членка;
 - в) предприятието се задължава да създаде на мястото, където се намира управлението на представителството или клона, сметки, специално предназначени за дейността, която то осъществява там, и да пази всички архиви, свързани с осъществената дейност;
 - г) предприятието определя упълномощен представител, който подлежи на одобрение от компетентните органи;
 - д) предприятието притежава в страната, в която осъществява дейността си, активи в размер, равен най-малко на половината от минималния размер по член 17, параграф 2, по отношение на гаранционния фонд, и депозира една четвърт от минималния размер като гаранция;
 - е) предприятието се задължава да поддържа граница на платежоспособност в съответствие с изискванията на член 25;
 - ж) предприятието представя програма за дейността в съответствие с член 11, параграфи 1 и 2.

Член 24

Държавите-членки изискват предприятията да създадат достатъчни технически резерви за покриване на застрахователните задължения, поети на тяхна територия. Държавите-членки следят за това представителството или клонът да покрие тези технически резерви с активи, които са равностойни на резервите и представляват съответстващи активи до степента, определена от съответната държава.

При изчисляване на техническите резерви, както и при определяне на категориите инвестиции и оценката на активите се прилага правото на държавите-членки.

Съответната държава-членка задължително изисква активите, които представляват техническите резерви да се намират на нейна територия. Независимо от това се прилага член 15, параграф 3.

Член 25

1. Всяка държава-членка изисква от установените на нейна територия представителства и клонове, граница на платежоспособност, която се състои от активите, без всички предвидими задължения, и с изключение на всички нематериални активи. Границата на платежоспособност се изчислява в съответствие с разпоредбите на член 16, параграф 3. При изчисляване на тази граница се вземат предвид само премиите или вноските и вземанията, които се отнасят до дейността на съответното представителство или клон.

2. Една трета от границата на платежоспособност съставлява гаранционния фонд. Гаранционният фонд не може да бъде по-малък от половината от изисквания минимален размер съгласно член 17, параграф 2. В този гаранционен фонд се включва внесения в съответствие с член 23, параграф 2, д) първоначален депозит.

3. Активите, които представляват границата на платежоспособност, трябва да се държат в страната, в която се осъществява дейността до размера на гаранционния фонд, а остатъкът се държи на територията на Общността.

Член 26

1. Всяко предприятие, което след като е получило разрешение от една държава-членка, получава разрешение от една или повече други държави-членки, за да разкрие на тяхна територия други представителства или клонове и може да подаде молба за едно или повече от следните предимства:

а) границата на платежоспособност по член 25 да се изчислява във връзка с цялостната дейност, която то осъществява в Общността; в този случай се вземат предвид премиите или вноските и вземанията, свързани с дейността, осъществявана от всички представителства или клонове, установени в Общността;

б) в тези държави да бъде освободено и от изискването за внасяне на депозита по член 23, параграф 2, д);

в) активите, които представляват гаранционния фонд, да бъдат държани в една от държавите-членки, в която то осъществява дейността си.

2. Ако поне две от съответните държави-членки изцяло или отчасти одобрят молбата, компетентният орган на държавата-членка, на чиято територия се намира първото установено представителство или клон на

заявителя, проверяват състоянието на платежоспособност на предприятието по отношение на цялостната дейност, която то осъществява в държавите-членки, одобрили молбата. По искане на предприятието и с единодушното одобрение на съответните държави-членки проверката може да се извършва от компетентния орган на друга държава-членка. Органът, който извършва проверката, получава от другите държави-членки необходимата информация за представителствата или клоновете, установени на тяхна територия.

3. Предоставените по силата на настоящия член предимства могат да се отнемат по инициатива на една или повече от съответните държави-членки.

Член 27

Разпоредбите на членове 19 и 20 се прилагат и за представителства и клонове на предприятия, за които се прилага настоящия дял.

Що се отнася до прилагането на член 20, надзорният орган по първото установено представителство или клон или органът, който вместо него проверява цялостната платежоспособност на клоновете или представителствата, се приравнява на органа на държавата, в която се намира главното управление на предприятие в Общността.

Член 28

При отнемане на разрешение от органа по член 26, параграф 2, този орган уведомява органите на другите държави-членки, в които предприятието осъществява дейност, а те предприемат подходящи мерки. Ако причината за отнемане на разрешението е неадекватност на цялостното състояние на платежоспособност, определено от държавите-членки, които са одобрили искането по член 26, държавите-членки, които са дали одобрение, също отнемат издадените от тях разрешения.

Член 29

Чрез споразумения, сключени с една или няколко трети страни в съответствие с Договора, Общността може да приеме прилагането на разпоредби, различни от предвидените в настоящия дял, с цел да се гарантира достатъчна защита на застрахованите лица в държавите-членки, при условия на взаимност.

Дял IV Преходни и други разпоредби

Член 30

1. Държавите-членки предоставят на посочените в Дял II предприятия, които при влизането в сила на мерките за прилагане на настоящата директива извършват на тяхна територия един или някои вида застраховки по член 1, петгодишен срок за привеждане в съответствие с изискванията на членове 16 и 17, считано от датата на уведомлението за настоящата директива.

2. Освен това, държавите-членки могат:

а) да предоставят на предприятията по параграф 1, които при изтичане на петгодишния срок не са установили напълно своята граница на платежоспособност, допълнителен срок не повече от две години, в който да направят това, при условие, че тези предприятия представят за одобрение от надзорния орган, в съответствие с член 20, мерките, които предлагат да предприемат за тази цел;

б) да освобождават предприятията по параграф 1, чийто годишен доход от премии или вноски при изтичане на петгодишния срок не е достигнал шесткратния размер на изисквания минимален гаранционен фонд съгласно член 17, параграф 2, от изискването да установяват минимален гаранционен фонд преди края на финансовата година, през която доходите от премии или вноски възлизат на шесткратния размер на минималния гаранционен фонд. След оценка на резултатите от проверката по член 33, Съветът се произнася с единодушие по предложение на Комисията кога държавите-членки да премахнат това освобождаване.

3. Предприятията, които желаят да разширят дейността си по смисъла на член 8, параграф 2 или член 10, могат да направят това само, ако незабавно се приведат в съответствие с изискванията на настоящата директива. Предприятията по параграф 2, б), които в рамките на националната територия разширяват дейността си с други видове застраховки или на други части от тази територия, могат да бъдат освободени от изискването за установяване на минималния гаранционен фонд по член 17, параграф 2 за десетгодишен срок от уведомлението за настоящата директива.

4. Предприятия, чиято структура се различава от посочените в член 8, могат, в тригодишен срок от уведомлението за директивата, да продължават да осъществяват настоящата си дейност в правната форма, в която са учредени към момента на уведомлението. Предприятията, които са учредени във Великобритания "с кралска харта", с "частен акт" или със "специален публичен акт", могат да продължат да извършват дейността си в настоящата си форма за неограничен срок.

Предприятията в Белгия, които съобразно своя предмет на дейност извършват операции във връзка с интервенционни ипотечни заеми или спестовни операции в съответствие с точка 4 от член 15 на разпоредбите относно надзора върху частните спестовни банки, съгласувани чрез "arrête royal" от 23 юни 1967 г., могат да продължат да осъществяват тази дейност в тригодишен срок от датата на уведомлението за настоящата директива.

Въпросните държави-членки съставят списък на тези предприятия и го съобщават на другите държави-членки и на Комисията.

5. По искане на предприятията, които отговарят на изискванията на членове 15, 16 и 17, държавите-членки прекратяват прилагането на ограничителни мерки, например свързани с ипотeki, депозити и ценни книжа, които са въведени по силата на настоящите нормативни актове.

Член 31

Държавите-членки предоставят на посочените в дял III представителства и клонове, които при влизането в сила на мерките за прилагане на настоящата директива извършват един или няколко вида застраховки по член 1 и не разширяват дейността си по смисъла на член 10, параграф 2, максимален срок от пет години от датата на уведомлението за настоящата директива, за да изпълнят условията по член 25.

Член 32

През период, който приключва в момента на влизане в сила на споразумение, сключено с трета страна в съответствие с член 29, и най-късно при изтичането на четиригодишен срок от уведомлението за директивата, всяка държава-членка може да запази в полза на установените на нейна територия предприятия на тази страна правилата, които се прилагат за тях на 1 януари 1973 г. по отношение на съответстващите активи и местонахождението на техническите резерви, при условие, че другите държави-членки и Комисията бъдат уведомени и не се нарушават границите на предоставените в съответствие с член 15, параграф 2 облекчения в полза на установените на тяхна територия предприятия на държави-членки.

Дял V **Заклучителни разпоредби**

Член 33

Комисията и компетентните органи на държавите-членки работят в тясно сътрудничество помежду си с цел улесняване на надзора на пряката застрахователна дейност в Общността и разглеждане на трудностите, които могат да възникнат при прилагането на настоящата директива.

Член 34

1. В шестгодишен срок от датата на уведомлението за настоящата директива, Комисията представя на Съвета доклад за въздействието на въведените с нея финансови изисквания върху състоянието на застрахователните пазари на държавите-членки.
2. При необходимост Комисията представя междинни доклади на Съвета преди изтичането на преходния период, предвиден в член 30, параграф 1.

Член 35

Държавите-членки изменят националните си разпоредби в съответствие с настоящата директива в 18-месечен срок от нейното обявяване и незабавно уведомяват за това Комисията.

При спазване на разпоредбите на членове 30, 31 и 32, така изменените разпоредби се прилагат в срок от 30 месеца от датата на обявяването.

Член 36

След уведомяване за настоящата директива, държавите-членки гарантират, че Комисията е информирана за текстовете на основните разпоредби от законов, подзаконов или административен характер, които те приемат в рамките на приложното поле на настоящата директива.

Член 37

Приложението представлява неразделна част от настоящата директива.

Член 38

Настоящата директива е адресирана до държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 24 юли 1973 г.

За Съвета
Председател
I. NØRGAARD

ПРИЛОЖЕНИЕ

А. Класификация на рисковете според вида застраховка

1. Злополука (включително трудова злополука и професионални заболявания)
 - парични помощи с фиксиран размер
 - помощи във вид на обезщетение
 - комбинация между двете
 - телесна повреда на пътници
2. Заболяване
 - парични помощи с фиксиран размер
 - помощи във вид на обезщетение
 - комбинация между двете
3. Сухопътни превозни средства (с изключение на железопътни подвижни състави)
Всички щети или погиване на:
 - сухопътни моторни превозни средства
 - сухопътни превозни средства, различни от моторни превозни средства
4. Подвижни железопътни състави
Всички щети или погиване на подвижни железопътни състави
5. Въздухоплавателни средства
Всички щети или погиване на въздухоплавателни средства
6. Кораби (морски, езерни, речни и канални плавателни съдове)
Всички щети или погиване на:
 - речни и канални плавателни съдове
 - езерни плавателни съдове
 - морски плавателни съдове
7. Транзитно преминаващи стоки (включително търговски стоки, багажи и всички други стоки)
Всички щети или погиване на транзитно преминаващи стоки или багажи, независимо от вида на превоза
8. Пожар и природни бедствия
Всички щети или погиване на имущество (с изключение на имуществото, включено в класове 3, 4, 5, 6 и 7), поради:
 - пожар
 - експлозия
 - буря
 - природни бедствия, различни от буря
 - ядрена енергия
 - земни свлачища
9. Други имуществени щети
Всички щети или погиване на имущество (с изключение на имуществото в класове 3, 4, 5, 6 и 7) в резултат на градушка или измръзване и при всички събития като кражба, различни от събитията, посочени в точка 8.
10. “Гражданска отговорност” за моторни превозни средства
Всяка отговорност, произтичаща от използването на моторни превозни средства по суша (включително отговорност на превозвача).
11. “Гражданска отговорност” за въздухоплавателни средства

- Всяка отговорност, произтичаща от използването на въздухоплавателни средства (включително отговорност на превозвача)
12. “Гражданска отговорност” за кораби (морски, езерни, речни и канални плавателни съдове)
Всяка отговорност, произтичаща от използването на кораби, плавателни съдове или лодки по море, езеро, река или канал (включително отговорност на превозвача)
13. Обща отговорност
Всяка отговорност, различна от видовете, посочени в точки 10, 11 и 12.
14. Кредит
- неплатежоспособност (обща)
 - експортен кредит
 - кредит на вноски
 - ипотечи
 - земеделски кредит
15. Гаранции
- поръчителство (пряко)
 - поръчителство (косвено)
16. Разни финансови загуби
- рискове, свързани със заетостта
 - недостатъчен доход (общо)
 - лоши метеорологични условия
 - пропуснати ползи
 - продължителни общи разходи
 - непредвидени търговски разходи
 - загуба на пазарна стойност
 - загуба на наем или доход
 - косвени търговски загуби, различни от споменатите по-горе
 - други финансови загуби (нетърговски)
 - други видове финансови загуби
17. Съдебни разноси
Съдебни разноси и разходи за водене на съдебни спорове

Рисковете, включени в един вид, не могат да бъдат включени в друг вид, с изключение на случаите, посочени в точка В.

Б. Наименование на разрешенията, издавани за повече от един вид застраховка

Когато разрешението обхваща едновременно:

- а) видове 1 и 2, то се нарича “застраховка при злополука и здравна застраховка”;
- б) видове 1 (четвърто тире), 3, 7 и 10, то се нарича “автомобилна застраховка”;
- в) видове 1 (четвърто тире), 4, 6, 7 и 12, то се нарича “морска и транспортна застраховка”;
- г) видове 1 (четвърто тире), 5, 7 и 11, то се нарича “авиационна застраховка”;
- д) видове 8 и 9, то се нарича “застраховка срещу пожар и други имуществени щети”;

- е) видове 10, 11, 12 и 13, то се нарича застраховка “гражданска отговорност”
- ж) видове 14 и 15, то се нарича “кредитна и гаранционна застраховка”;
- з) всички видове, то се нарича по избор на съответната държава-членка, която уведомява за това останалите държави-членки и Комисията .

В. Допълнителни рискове

Предприятие, което получи разрешение за основен риск, който спада към един вид или група от видове застраховки, може да застрахова и рискове, включени в друг вид, без за тях да се изисква разрешение, ако те:

- са свързани с основния риск;
- касаят предмета, който е застрахован срещу основния риск, и
- са включени в договора за застраховане срещу основния риск.

Въпреки това, рисковете, които са включени в точка А, под номера 14 и 15 от настоящото приложение не могат да се разглеждат като допълнителни рискове към други видове застраховки.